H O T Ă R Î R E
În numele Legii

17 iunie 2026 mun. Chișinău

Judecătoria Chișinău (*sediul Buiucani*)
în componența:
Președintelui ședinței, judecătorul – Veaceslav Cernalev
grefierului: Cristina Macovei;

cu participarea: agentului constatator înlocuit din cadrul Inspectoratului de Stat pentru Supravegherea Produselor Nealimentare și Protecția Consumatorilor, Babin Ana-Victoria; reprezentantului persoanei în a cărei privință a fost pornit procesul contravențional SRL „*****” Leahu Roman;

în lipsa: victimei Cojocaru Rodica, în privința căreia au fost întreprinse măsurile necesare și de rigoare privind citarea legală.

Examinând în ședință de judecată publică, cauza contravențională privind contestația depusă de către reprezentantul contravenientului SRL „*****”, în persoana administratorului Victor *****, împotriva procesului verbal cu privire la contravenție Seria IPN 01 nr.000679 din 17 octombrie 2023, încheiat de către Inspectoratul de Stat pentru Supravegherea Produselor Nealimentare și Protecția Consumatorilor, în baza art. 278 alin. (2) din Codul contravențional, și a deciziei de aplicare a sancțiunii contravenționale Seria DPN 01/Nr. 000566, –

C O N S T A T Ă :

1. La 21 noiembrie 2023, șeful Inspectoratului de Stat pentru Supravegherea Produselor Nealimentare și Protecția Consumatorilor, Sergiu Dărănuță, a emis decizia Seria DPN 01/Nr. 000566, prin care persoana juridică SRL „*****” a fost sancţionată cu amendă în mărime de 360 (*trei sute șaizeci*) unităţi convenţionale, ceea ce constituie 18000 (*optsprezece mii*) lei, în baza art. 278 alin. (2) din Codul contravențional, coroborat cu prevederile art. 34 alin. (2^3) din Codul contravențional, fiind reținut în sarcina acesteia, conform procesului-verbal cu privire la contravenție Seria IPN 01 nr.000679 din 17 octombrie 2023, că la 30 august 2023 a refuzat de a satisface reclamația consumatorului Rodica Cojocaru privind restituirea contravalorii serviciului necorespunzător, nerambursarea sumei de 287,89 euro pentru biletul de avion la care cursa a fost anulată, în condițiile stabilite de legislație.

2. La rândul său, administratorul SRL „*****” Victor *****, la 06 decembrie 2023, a înaintat contestație împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție Seria IPN 01 nr.000679 din 17 octombrie 2023, încheiat de către Inspectoratul de Stat pentru Supravegherea Produselor Nealimentare și Protecția

Consumatorilor, în baza art. 278 alin. (2) din Codul contravențional, și a deciziei de aplicare a sancțiunii contravenționale Seria DPN 01/Nr. 000566.

În motivarea contestației, autorul acesteia a invocat că, agentul constatator a apreciat eronat situația de fapt și a sancționat societatea pentru anularea cursei aeriene Dublin–Chișinău din 28.04.2023, deși aceasta nu are calitatea de operator aerian, ci doar de intermediar la rezervarea și vânzarea biletelor de avion. Contestatoarea a susținut că transportatorul aerian Air Moldova este singurul responsabil pentru executarea contractului de transport, anularea zborului și eventuala restituire a contravalorii biletului.

A invocat că și-a executat integral obligațiile contractuale, emițând biletul de avion, informând pasagera despre anularea zborului, despre opțiunile de rambursare oferite de operatorul aerian, despre drepturile prevăzute de legislația aplicabilă și despre posibilitatea adresării către Autoritatea Aeronautică Civilă și instanța de judecată. Totodată, a arătat că sumele achitate pentru bilet au fost transferate operatorului aerian, astfel încât nu avea posibilitatea de a restitui din surse proprii contravaloarea acestuia.

Contestatoarea a mai susținut că agentul constatator nu a administrat un probatoriu suficient și nu a stabilit existența elementelor constitutive ale contravenției și a vinovăției persoanei juridice, procesul-verbal fiind întocmit cu încălcarea prevederilor Codului contravențional. De asemenea, a invocat că dispozițiile Legii nr. 105/2003 privind protecția consumatorilor și ale art. 278 alin. (2) din Codul contravențional au fost aplicate eronat, întrucât pretinsa încălcare este imputabilă exclusiv transportatorului aerian, iar nu societății contestatoare. În consecință, a solicitat admiterea contestației, anularea actelor contestate și încetarea procesului contravențional din lipsa faptei contravenționale.

3. Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din 29 noiembrie 2024, s-a respins ca tardivă contestația depusă de SRL „*****” împotriva procesului-verbal cu privire la contravenţie și a deciziei de sancționare seria IPN 01 nr.000566 din 21.11.2023 întocmit de către Inspectoratul de Stat pentru Supravegherea Produselor Nealimentare și Protecția Consumatorilor în baza art. 278 alin. (2) din Codul Contravențional.

Prin decizia Colegiului penal la Curții de Apel Centru din 24 noiembrie 2025, a fost admis recursul declarat de către administratorul „*****” SRL, ***** Victor, casată integral hotărârea Judecătoriei Chișinău (*sediul Centru*) din 29 noiembrie 2024 și trimisă cauza la rejudecare în aceeași instanță, în alt complet de judecată.

4. Astfel, la 08 decembrie 2025, cauza contravențională a fost repartizată, prin intermediul programului informational automatizat de gestionare a dosarelor, judecătorului Veaceslav Cernalev, în mod automat-aleatoriu.

5. Reprezentantul SRL „*****” Leahu Roman, în ședința de judecată a susținut contestația înaintată, solicitând admiterea acesteia, anularea deciziei de aplicare a sancțiunii contravenționale și încetarea procesului contravențional.

6. În cadrul ședinței de judecată, agentul constatator înlocuit din cadrul Inspectoratului de Stat pentru Supravegherea Produselor Nealimentare și Protecția Consumatorilor, Babin Ana-Victoria a solicitat respingerea contestației înaintate ca fiind neântemeiată.

7. Victima Cojocaru Rodica, fiind citată legal, la ședința de judecată nu s-a prezentat și nu a comunicat în prealabil motivele neprezentării sale, astfel încât, în conformitate cu prevederile art. 455 alin. (3) din Codul contravențional, instanța de judecată a considerat posibilă examinarea cauzei în lipsa victimei, cu remiterea copiei de pe hotărâre.

8. Audiind opinia participanților la proces, examinând materialele dosarului contravenţional și contestația raportate la temeiurile de drept material şi procesual care guvernează speţa dedusă judecăţii, instanţa de judecată consideră că contestația înaintată urmează a fi admisă, iar procesul contravenţional urmează a fi încetat din considerentele expuse infra.

9. Cu întâietate, instanța de judecată consideră necesar de a nota că, la etapa rejudecării cauzei după casarea hotărârii în recurs, s-a ținut cont inclusiv de indicațiile și constatările instanței ierarhic superioare, menționate în decizia Colegiului penal al Curții de Apel Centru din 24 noiembrie 2025, potrivit cărora, instanța de recurs a stabilit că contestația a fost depusă în termen de 15 zile de la data emiterii deciziei de sancţionare, iar în asemenea împrejurări prevederile art. 448 alin. (1) din Codul contravenţional fiind respectate pe deplin.

Astfel, la adoptarea hotărârii judecătoreşti, instanţa de judecată se va conduce inclusiv de indicaţiile instanţei ierarhic superioare, care pentru instanţa de rejudecare sînt obligatorii în măsura în care situaţia de fapt rămîne cea care a existat la soluţionarea recursului. La caz, situaţia de fapt rămâne aceiaşi, cea care a existat la soluţionarea recursului, motiv din care indicaţiile instanţei de recurs sînt obligatorii pentru instanţa de rejudecare.

10. În conformitate cu art. 8 alin. (2) din Codul contravenţional, este supusă răspunderii contravenţionale numai persoana care a săvârşit cu intenţie sau din imprudenţă o faptă prevăzută de legea contravenţională.

Conform art. 440 alin. (1) din acelaşi cod, constatarea faptei contravenţionale înseamnă activitatea, desfăşurată de agentul constatator, de colectare şi de administrare a probelor privind existenţa contravenţiei, de încheiere a deciziei privind examinarea contravenţiei în temeiul constatării agentului constatator sau procesului-verbal cu privire la contravenţie, de aplicare a sancţiunii contravenţionale sau de trimitere, a dosarului, după caz, funcţionarului abilitat să

examineze cauza contravenţională, din cadrul autorităţii din care face parte agentul constatator, în instanţa de judecată sau în alt organ spre soluţionare.

În conformitate cu alin. (1) al art. 442 din Codul contravenţional, procesul-verbal cu privire la contravenţie este un act prin care se individualizează fapta ilicită şi se identifică făptuitorul. Procesul-verbal se încheie de agentul constatator pe baza constatărilor personale şi a probelor acumulate, în prezenţa făptuitorului sau în absenţa lui.

11. Așadar, în ședința de judecată s-a stabilit că, la 21 noiembrie 2023, șeful Inspectoratului de Stat pentru Supravegherea Produselor Nealimentare și Protecția Consumatorilor, Sergiu Dărănuță, a emis decizia Seria DPN 01/Nr. 000566, prin care persoana juridică SRL „*****” a fost sancţionată cu amendă în mărime de 360 (*trei sute șaizeci*) unităţi convenţionale, ceea ce constituie 18000 (*optsprezece mii*) lei, în baza art. 278 alin. (2) din Codul contravențional, coroborat cu prevederile art. 34 alin. (2^3) din Codul contravențional, fiind reținut în sarcina acesteia, conform procesului-verbal cu privire la contravenție Seria IPN 01 nr.000679 din 17 octombrie 2023, că la 30 august 2023 a refuzat de a satisface reclamația consumatorului Rodica Cojocaru privind restituirea contravalorii serviciului necorespunzător, nerambursarea sumei de 287,89 euro pentru biletul de avion la care cursa a fost anulată, în condițiile stabilite de legislație.

12. Cu referire la fapta comisă, instanța de judecată reține că, potrivit art. 278 alin. (2) din Codul contravențional, refuzul vînzătorului, prestatorului de a satisface reclamația consumatorului privind remedierea gratuită a deficiențelor apărute la produs, serviciu, înlocuirea gratuită a acestuia sau restituirea contravalorii produsului, serviciului necorespunzător în condițiile stabilite de legislație, se sancţionează cu amendă de la 30 la 60 de unităţi convenţionale aplicată persoanei cu funcţie de răspundere, cu amendă de la 90 la 120 de unităţi convenţionale aplicată persoanei juridice, iar, conform prevederilor art. 34 alin. (2^3) din același cod, comiterea de către persoana juridică a treia oară şi mai mult, în decursul unui an, a încălcărilor specificate în partea specială a cărţii întîi a prezentului cod se sancţionează cu amendă în mărime triplă din suma amenzii în valoarea limitei maxime, indicată în partea specială a cărţii întîi.

13. Instanța de judecată reține că, la stabilirea faptei contravenționale, agentul constatator i-a incriminat făptuitorului încălcarea prevederilor art. 10 lit. c) şi d) și art. 18^1 alin. (1) din Legea nr. 105-XV din 13.03.2003 privind protecția consumatorului, în vigoare la data constatării faptei, care stabileşte faptul că prestatorul este obligat să presteze numai servicii care nu afectează /.../ interesele economice ale consumatorilor şi să respecte cerinţele stabilite în actele normative sau declarate, și, respectiv, că în cazul serviciilor, remedierea gratuită a deficienţelor apărute care nu sunt imputabile consumatorului, înlocuirea gratuită în condiţiile art. 18 alin. (4), reducerea corespunzătoare a preţului sau restituirea

contravalorii se aplică la constatarea deficienţelor în timpul prestării sau recepţionării serviciului ori în cadrul termenului de garanţie şi se face de către prestator într-un termen de cel mult 14 zile calendaristice de la data înaintării reclamaţiei de către consumator sau în termenul stabilit în contract.

14. Examinând materialele cauzei în raport cu argumentele contestației, instanța constată că agentul constatator nu a demonstrat, dincolo de orice îndoială rezonabilă, întrunirea elementelor constitutive ale contravenției prevăzute de art. 278 alin. (2) din Codul contravențional în acțiunile S.R.L. „*****”.

15. Potrivit deciziei contestate, societății i s-a imputat refuzul de a satisface reclamația consumatoarei Cojocaru Rodica privind restituirea contravalorii biletelor de avion procurate prin intermediul platformei ZBOR.MD, după anularea zborurilor operate de C.A. „Air Moldova” S.R.L..

16. Din circumstanțele descrise chiar de agentul constatator rezultă însă că serviciul de transport aerian urma să fie prestat de C.A. „Air Moldova” S.R.L., aceasta fiind compania care a operat cursele respective și care a dispus anularea zborurilor. S.R.L. „*****” a acționat în calitate de intermediar la rezervarea și comercializarea biletelor, iar nu în calitate de transportator aerian.

17. Concluzia privind calitatea de intermediar a S.R.L. „*****” este confirmată și de Contractul de subagent nr. 18/SA din 24 iulie 2012, încheiat între S.C. „Alcedo Grup” S.R.L., în calitate de agent, și S.R.L. „*****”, în calitate de subagent. Potrivit pct. 1.1 și 1.2 din contract, obiectul acestuia îl constituia cooperarea părților în domeniul vânzării documentelor de transport aerian, iar subagentul urma să reprezinte agentul prin emiterea biletelor pe stocul acestuia. Totodată, pct. 1.3 stabilea expres că împuternicirile părților erau limitate la prevederile acordului.

Prin urmare, S.R.L. „*****” nu presta în nume propriu serviciul de transport aerian și nu avea calitatea de transportator, ci exercita atribuțiile stabilite prin contractul de rezervare, emitere și comercializare a documentelor de transport aerian în calitate de subagent.

18. În aceste condiții, pentru atragerea S.R.L. „*****” la răspundere contravențională, autoritatea urma să demonstreze nu doar existența reclamației consumatoarei și faptul că suma nu i-a fost restituită, ci și existența unei obligații legale sau contractuale concrete a societății de a restitui din mijloace proprii contravaloarea serviciului de transport neexecutat de operatorul aerian.

19. Or, decizia contestată nu identifică prevederea contractuală sau legală din care ar rezulta că intermediarul era obligat să suporte din fonduri proprii restituirea prețului biletelor, indiferent dacă sumele respective au fost sau nu rambursate de transportator. De asemenea, nu s-a stabilit că banii achitați pentru bilete se mai aflau în posesia S.R.L. „*****”, că societatea i-ar fi reținut

nejustificat ori că ar fi primit de la operatorul aerian sumele destinate rambursării și ar fi refuzat ulterior să le transmită consumatoarei.

Mai mult, mecanismul de încasare și decontare a sumelor era reglementat expres prin contractul de subagent. Potrivit pct. 4.3 din contract, subagentul avea obligația de a transfera agentului, în termen de trei zile, sumele încasate din comercializarea biletelor, cu excepția comisionului convenit. Acest mecanism contractual demonstrează că subagentul nu încasa prețul biletelor ca titular al creanței rezultate din contractul de transport, ci în cadrul raportului de decontare existent cu agentul.

Aceste clauze demonstrează că sumele achitate pentru bilete nu constituiau, în integralitatea lor, mijloace financiare proprii ale S.R.L. „*****”, de care societatea putea dispune liber. În consecință, pentru a-i imputa nerestituirea contravalorii biletului, agentul constatator trebuia să stabilească dacă suma achitată de consumatoare mai era deținută de subagent, dacă aceasta fusese transferată agentului ori transportatorului și dacă, ulterior, societatea primise suma destinată rambursării, dar refuzase să o transmită consumatoarei.

20. Instanța observă că agentul constatator nu a administrat probe din care să rezulte că între consumatoare și S.R.L. „*****” s-a încheiat un contract distinct prin care societatea și-ar fi asumat obligația de garantare a executării transportului aerian sau de restituire din patrimoniul propriu a contravalorii biletului în cazul anulării cursei de către operatorul aerian. În lipsa unei asemenea obligații asumate expres, răspunderea contravențională nu poate fi fundamentată exclusiv pe faptul că reclamația consumatorului nu a fost soluționată favorabil.

21. Simplul fapt că biletele au fost procurate prin intermediul ZBOR.MD și că societatea a comunicat cu pasagera în vederea inițierii procedurii de rambursare nu permite concluzia automată că aceasta a devenit debitorul obligației principale de restituire a costului serviciului de transport aerian.

22. Instanța reține că art. 278 alin. (2) din Codul contravențional sancționează refuzul vânzătorului sau prestatorului de a satisface reclamația consumatorului în condițiile stabilite de legislație. Prin urmare, norma presupune existența unei obligații certe și exigibile în sarcina persoanei sancționate, precum și un refuz nejustificat de executare a acesteia. Nu orice nesoluționare favorabilă a unei reclamații echivalează, prin ea însăși, cu săvârșirea contravenției.

23. În speță, agentul constatator a confundat obligațiile prestatorului serviciului de transport aerian cu obligațiile intermediarului care a facilitat procurarea biletelor. Nu a fost delimitat serviciul prestat efectiv de S.R.L. „*****” de serviciul de transport prestat de C.A. „Air Moldova” S.R.L. și nici nu s-a constatat vreo deficiență concretă a serviciului de intermediere care să atragă obligația societății de a restitui integral prețul transportului aerian.

Delimitarea obligațiilor subagentului de cele ale transportatorului rezultă și din pct. 3.4 și 3.5 ale contractului. Subagentul avea obligația de a informa pasagerul despre compania aeriană care efectua transportul, despre orele de zbor, condițiile aplicabile biletului și formalitățile necesare călătoriei. În cazul anulării sau reținerii zborului, subagentul trebuia să informeze pasagerul și să ofere opțiunile alternative disponibile potrivit tarifului aplicat.

Totodată, contractul prevedea expres că subagentul nu poartă răspundere pentru anularea sau reținerea zborului. Această clauză nu este suficientă, prin ea însăși, pentru a înlătura eventualele obligații imperative instituite de legislația privind protecția consumatorilor, însă este relevantă pentru stabilirea naturii serviciului prestat efectiv de S.R.L. „*****” și pentru delimitarea acestuia de serviciul de transport aerian.

În lipsa identificării unui temei legal sau contractual din care să rezulte obligația proprie a subagentului de a restitui din patrimoniul său contravaloarea transportului neexecutat de compania aeriană, simpla anulare a zborului nu poate fi calificată drept deficiență a serviciului de intermediere prestat de S.R.L. „*****”.

24. Deși din materiale rezultă că societatea a propus consumatoarei inițierea procedurii de rambursare și a încasat o taxă aferentă acestei proceduri, circumstanța respectivă putea constitui temei pentru verificarea modului în care intermediarul și-a executat obligația de a transmite și gestiona cererea de rambursare. Totuși, aceasta nu demonstrează că societatea avea obligația necondiționată de a achita din surse proprii valoarea biletelor înainte de primirea banilor de la transportator.

25. Totodată, decizia nu cuprinde o analiză efectivă a raporturilor contractuale dintre consumatoare, intermediar și transportatorul aerian. Agentul constatator s-a limitat la reproducerea unor dispoziții generale din Legea privind protecția consumatorilor, fără a explica în ce mod concret acestea instituiau obligația S.R.L. „*****” de a rambursa costul unui serviciu care urma să fie prestat de o altă persoană juridică.

Agentul constatator nu a examinat Contractul de subagent nr. 18/SA din 24 iulie 2012 și nu a raportat clauzele acestuia la circumstanțele concrete ale cauzei. În special, nu s-a stabilit care dintre entitățile implicate a primit efectiv prețul transportului, către cine au fost transferate sumele încasate de la consumatoare și cine deținea, la momentul înaintării reclamației, mijloacele bănești susceptibile de rambursare.

De asemenea, nu s-a făcut distincție între obligația subagentului de a recepționa și transmite cererea de rambursare, pe de o parte, și obligația de a suporta definitiv contravaloarea serviciului de transport neexecutat, pe de altă parte. Or, numai încălcarea unei obligații certe, concrete și exigibile, stabilite prin

lege sau contract în sarcina persoanei sancționate, putea constitui premisa aplicării art. 278 alin. (2) din Codul contravențional.

26. Conform art. 425 din Codul contravențional, probele trebuie cercetate în ansamblu, iar nicio probă nu are o valoare prestabilită. Procesul-verbal nu poate constitui, prin simpla sa întocmire, o dovadă suficientă a vinovăției persoanei sancționate, în lipsa unor probe obiective care să confirme fiecare element al contravenției.

27. Afirmația din decizia contestată potrivit căreia procesul-verbal s-ar bucura de o prezumție de validitate și temeinicie nu exonerează autoritatea de obligația de a demonstra fapta și vinovăția. În materie contravențională, sarcina probării acuzației îi revine autorității, iar orice îndoială care nu poate fi înlăturată prin probe concludente trebuie interpretată în favoarea persoanei acuzate.

28. Mai mult, decizia nu individualizează suficient latura subiectivă a faptei. Nu este demonstrat că societatea a acționat cu intenția de a refuza nejustificat satisfacerea reclamației consumatoarei. Poziția societății, potrivit căreia rambursarea depindea de restituirea sumelor de către operatorul aerian, putea fi apreciată drept întemeiată sau neîntemeiată în plan civil, însă existența unui litigiu referitor la titularul obligației de restituire nu este suficientă pentru angajarea automată a răspunderii contravenționale.

29. Întrucât nu a fost demonstrată fapta contravențională de bază prevăzută de art. 278 alin. (2) din Codul contravențional, nu poate fi menținută nici aplicarea mecanismului de majorare a amenzii în temeiul art. 34 alin. (2^3) din Codul contravențional. Caracterul repetat al conduitei poate influența sancțiunea numai după stabilirea certă a existenței contravenției examinate.

30. Suplimentar, simpla enumerare a două decizii contravenționale anterioare nu este suficientă pentru aplicarea amenzii triple. Agentul constatator urma să verifice și să indice dacă deciziile respective deveniseră definitive, data la care au dobândit acest caracter și dacă faptele anterioare întruneau condițiile necesare pentru aplicarea art. 34 alin. (2^3) din Codul contravențional. Aceste aspecte nu au fost motivate în decizia contestată.

31. În consecință, instanța constată că acuzația contravențională s-a întemeiat preponderent pe faptul obiectiv al nerestituirii banilor către consumatoare, fără a fi demonstrată obligația juridică proprie a S.R.L. „*****” de a efectua rambursarea din fonduri proprii, refuzul ilicit al acesteia și vinovăția societății.

32. În lipsa unor probe suficiente, pertinente și concludente care să confirme existența tuturor elementelor contravenției, menținerea sancțiunii ar fi incompatibilă cu prezumția de nevinovăție și cu standardul de probă aplicabil în materia contravențională.

33. Prin urmare, contestația depusă de S.R.L. „*****” urmează a fi admisă, procesul-verbal cu privire la contravenție seria IPN 01 nr. 000679 din 17 octombrie 2023 și decizia asupra cauzei contravenționale seria DPN 01 nr. 000566 din 21 noiembrie 2023 urmează a fi anulate, iar procesul contravențional încetat, întrucât nu s-a demonstrat existența în acțiunile persoanei juridice a faptei contravenționale prevăzute de art. 278 alin. (2) din Codul contravențional.

34. Pentru aceste motive, călăuzindu-se de prevederile art. 395 alin. (1) pct. 2), alin. (1^1), art. 448, art. 460, art. 461 şi, respectiv, art. 462 din Codul contravenţional, instanţa de judecată, –

H O T Ă R Ă Ş T E :

Se admite contestația depusă de către reprezentantul contravenientului SRL „*****”, în persoana administratorului Victor *****, împotriva procesului verbal cu privire la contravenție Seria IPN 01 nr.000679 din 17 octombrie 2023, încheiat de către Inspectoratul de Stat pentru Supravegherea Produselor Nealimentare și Protecția Consumatorilor, în baza art. 278 alin. (2) din Codul contravențional, și a deciziei de aplicare a sancțiunii contravenționale Seria DPN 01/Nr. 000566.

Se încetează procesul contravențional pornit în privinţa persoanei juridice SRL „*****” pentru săvârşirea faptei contravenționale prevăzute de art. 278 alin. (2) din Codul contravențional, şi care prin decizia Seria DPN 01/Nr. 000566 din 21 noiembrie 2023 a fost supusă sancţiunii contravenţionale sub formă de amendă în mărime de 360 (*trei sute șaizeci*) unităţi convenţionale, ceea ce constituie 18000 (*optsprezece mii*) lei, în baza art. 278 alin. (2) din Codul contravențional, coroborat cu prevederile art. 34 alin. (2^3) din Codul contravențional, pe motiv că nu există faptul contravenției.

Hotărârea poate fi contestată cu recurs la Curtea de Apel Centru în termen de 15 zile, prin intermediul Judecătoriei Chişinău (*sediul Buiucani*).

Președintele şedinţei,
judecătorul Veaceslav CERNALEV